

Предговор от българския издател

0.

Уводни думи

Както всяка една творба, така и тази, си има предистория.

Съдържанието на настоящата книга и нейното естество я правят едно от малкото произведения, които задължително изискват наличието на предговор като този. Това се налага поради комплексността на самия труд и неговия амбивалентен произход. И тъй като на нас самите ни отне повече от година и половина, за да напаснем всички парченца на тази картина в детайли, горещо ви препоръчваме да прочетете следващите страници, ако искате да бъдете адекватни наред със случващото се в книгата. Информацията, която ще дадем, е много и е предпоставка за осмисляне на същинския текст.

Предприемаме сегментиран подход на представяне, което на пръв поглед накъсва и размества леко хронологията и взаимовръзката между нещата, но това е начинът, по който всичко се случи в процеса на нашето проучване, и в крайна сметка решихме, че е оптималният вариант за репрезентация.

Призоваваме ви за търпение – нещата се разкриват на пластове, ако имате нужната задълбоченост и интерес. Също така – едва ли ще стане от първия път. Затова го имайте предвид и не се стряскайте от мащаба и неясния скелет на изложението ни. Сигурни сме, че за някои от вас, впоследствие, този предговор ще бъде малка глътка въздух в сравнение със сложността на материята, в която предстои да се гмурнете. Ще бъде полезно, ако препрочитате следващите уводни страници няколко пъти, докато минавате през отделните части на самата книга. Постаряхме се предговорът да бъде един добър помощник и справочник за читателя и ако бъде ползван коректно, може да се превърне в истински пътеводител, който да ви води по един по-приятен и полезен начин из самата материя. Точно затова, без да се стремим да ви натоварваме излишно с личната си позиция, прочетете следващите страници :)

1.

Предисторията – началото и развитието на търсенето ни

За първи път срещнахме името на Робърт Морнинг Скай в проекта „*Матрицата V*“, където се споменава на няколко места, че в неговите трудове се описва възможно най-точната картина на случилото се в древното ни минало – намесата на същества от други планети на Земята и създаването на човека, но представено от **извънземна перспектива** (този момент е ключов и трябва да обърнете внимание на това – по-късно ще бъде обяснено „защо“).

Като дългогодишни изследователи на материята за истинската история на нашата планета, разбира се – проявихме интерес. Този автор ни бе непознат, не само защото името му не бе споменавано по никакъв повод досега в България, а защото, както разбрахме впоследствие, около него има много мистерии, неизвестни и дезинформация, които го правеха труднодостъпен,

дори в САЩ. Така започна и нашето приключение, което премина през много препятствия, но в крайна сметка ни донесе удовлетворение. Това бе най-дългото и трудно разследване, което бяхме правили досега, но именно това превръща крайния резултат в нещо толкова сладко.

Бе началото на 2008 г., когато нашите опити започнаха да се манифестират на земна плоскост. Разбира се, единственият възможен първоначален подход за нас бе интернет като безкрайно пространство на информация от всякакъв тип. Колкото и странно да звучи обаче, именно оттук започна нашето недоумение и безпомощност. Точно така – в интернет нямаше НИЩО за издирвания от нас герой. Сега... на по-компютърно грамотните от нашите читатели трябва да им е ясно, че **няма начин** в чудовищната по обем мрежа да няма никаква информация за нещо или някого, който е водил множество лекции пред американска аудитория, има написани над 5 книги и издадени видео и аудиопрезентации в някакво, макар и малко, количество. Освен ако тази липса не е генерирана умишлено. Така или иначе единственото, което успяхме да открием по това време, бяха няколко англоезични форума, чиито мнения съдържаха същите въпроси като нашите. Обикновено това бяха други читатели на „*Матрицата V*“, които подобно на нас бяха проявили съответния интерес. Нищо повече от това. Знаехме, че този автор има няколко написани книги, но не знаехме заглавията им. Разбрахме, че има видео и аудиолекции, но имената им също така оставаха неизвестни. В интерес на истината, текстът, който конкретно ни интересуваше и който, за да бъдем честни – и до ден днешен не сме открили (имаме само няколко кратки откъса от него), не е текстът, който стои в момента пред вас под формата на книга. Крайният резултат, който държите в ръцете си, не е това, за което тръгнахме. Но за дълъг период от време бе единственото, което успяхме да получим.

Времето минаваше, месеците се низеха един след друг, а ние редовно и с постоянство търсихме информация за Робърт или който и да е от неговите трудове. Наред с това, включихме своите приятели и сътрудници в САЩ, които също са дългогодишни изследователи в областта на езотериката и които също така – не бяха чували нищо за личността на този автор. Стигнахме дори до Конгресната библиотека на САЩ, която навярно се води и най-голямата в света. Отново – нищо. Твърде, твърде странно...

Дълго време резултатът бе кръгла нула. Нещо, с което екипът ни просто не можеше да се примири, нещо, което само ни ентузиазира още повече. Успяхме да открием няколко аудио-интервюта на Робърт (от архива на Coast to Coast и други американски шоу-програми) отпреди повече от 10 години, с лошо качество и никаква полезна информация (те могат да бъдат лесно открити и до ден днешен). Това, което се случи впоследствие, бе, че издирихме всички възможни негови прояви по радиостанциите – със същия резултат – никакви използваеми данни, свързани с нашите интереси или настоящия статус на Робърт.

Тогава един от нас сполучи и успя да открие нещо, което първоначално не бяхме много сигурни какво точно представлява... Това бе и първият ни пробив. За да съкратим малко историята, ще кажем, че открихме това, което днес ви е познато като „*Документите Тера*“ – което се явява и втора част на настоящата книга.

Това бе електронен вариант на сканирани листове на нещо много, много старо, което очевидно бе писано на печатна машина, с рисунки, правени на ръка, и сглобено по чудо в някаква структура, което прилича на смислена теория. Качеството бе много слабо и стигаше само колкото да се разчита текстът. Това бе и първият ни пряк сблъсък с нещо материално,

сътворено от Робърт. Както стана ясно впоследствие, това е бил и първият му писмен труд изобщо, който се явява курсовата му работа в колежа през 60-те години на миналия век. Както казахме, изглеждаше старо – такава и се оказа.

По-късно разбрахме, че това е сканирано копие от книгата, която Робърт е продавал на своите лекции в миналото.

Така се и започна. Доста дълго време това си остана единственият ни досег с неговите материали. Открихме няколко човека в САЩ и Англия, които имаха негови книги, но не пожелаха да ги споделят с нас по различни мъгляви съображения. Очевидно, за да има Баланс в сюжета, се случиха и две интересни синхроничности с двама американци.

Първата бе свързана с един контакт, първоначално направен по съвсем други поводи, в търсенето на коренно различни информационни източници. Впоследствие, когато споменахме, че търсим материали на Робърт, се оказа, че човекът не само знае кой е той (което повтаряме – дори в Америка е рядкост), но дори навремето е бил на негови лекции и е имал негова книга (която по-късно изхвърля). Чухме плюсове и минуси за нашия автор, което съвпадаше и със собствената ни преценка до този момент. Няколко месеца след това един от нас имаше сън, в който образно и метафорично се споменаваше за една книга. Броени дни по-късно книгата бе открита „случайно“ в интернет. Бе доста авангардна (писателят ѝ не е случаен човек), разпространяваше се безплатно само в електронен вариант и, общо взето, имаше сравнително добра и балансирана гледна точка за нещата. В сайта на автора бе написано следното:

Веднъж бях казал, че ако някой наистина иска да ви разкаже какво се случва тук на Земята, това ще заеме не повече от 100 страници. Е, тази книга съдържа 58. Много малко хора ще придобият истинско вътрешно разбиране за написаното в нея, защото я класифицирам като книга „само за специалисти“. Има няколко нелогичности, но като цяло, документът е доста точен и разказва за съществуването на скритите войни на извънземните.

Книгата от 58 страници, за която се споменава горе, е **първата част** на „Документите Тера“.

Тези две синхроничности ни дадоха да разберем, че сме на прав път и въпреки всички трудности – трябва да продължим.

С чужда помощ успяхме да достигнем до интернет-архива на стария сайт на Робърт, който отдавна не е активен в мрежата. Много от линковете не работеха, но поне успяхме да добием представа за останалото му творчество. Вече имахме конкретна информация и най-накрая знаехме какво търсим. За съжаление, в мрежата отново нямаше и дума за нито една от книгите му. Изглеждаше така, сякаш никога не са били писани. Подобни впечатления с нас споделиха и други хора, които бяха поели по същите тези следи. Нещата ставаха все по-странни. Никой човек не изчезва просто така без всякаква диря. Бе повече от очевидно, че някой подпомагаше случването на този сценарий.

Продължихме детективската си дейност. След като извършихме превода на „Документите Тера“, отново започнахме да размишляваме накъде да поемем от тук нататък. Все още нямаше пълната картина, а текстът сам по себе си беше непълен и на моменти неясен. Разбрахме добре сюжетната линия благодарение на големия си опит в тези области, но осъзнавахме евентуал-

ната трудност за масовата публика, ако текстът бъде публикуван сам по себе си. И точно когато вече нямаше какво повече да предприемем, нещата започнаха да се развързват сами.

След 10 години мълчание и абсолютно забвение, изведнъж Робърт отново се появи в публичното пространство.

2.

За автора

(официална информация)

Робърт Морнинг Скай¹ е северноамерикански индианец. Майка му е от племето хопи, баща му е от традицията на апачите. По стечение на обстоятелствата остава сирак като много малък и е отгледан от своите дядовци. Отрасъл е в традиционната индианска среда под влиянието на съответната култура и светоглед. Дълги години не се е сблъсквал с т. нар. „цивилизован свят“ и чак впоследствие научава английски език, което в началото му е доста трудно.

По професия е изпълнител на индианските ритуални танци на своята култура и има собствена трупа, с която през по-голямата част от живота си е обиколил САЩ и света (което прави и до ден днешен). Танцува със своето семейство по древните свещени места като Стоунхендж, земите на аборигените в Австралия и т.н. Той е единственият човек, който е допуснат да направи церемония на върха на Великата египетска пирамида. В продължение на над 30 години, в свободното си време, извършва своите многостранни изследвания в областта на етимологията, истинския произход на религиите, НЛО, извънземните и т.н.

3.

За автора

и продължението на нашата сага

(допълнителна информация)

Много трудно „хванахме спатиите“ на Робърт. Когато в един момент той се появи отново, след 10-годишно отсъствие от публичното пространство, маниерите и информацията му бяха много различни от малкото, което знаехме за него. Можехме да усетим, че цялостната му вибрация бе променена, а за старите му изследвания и разработки (които всъщност ни интересуваха), той самият говореше много накратко и предпазливо. Започнахме да разбираме слуховете за това, че на няколко пъти в миналото е бил посещаван от ЦРУ и навярно съзнанието му е било промивано. Нещо, на което преди не знаехме по какъв начин да гледаме.

---

¹ В буквален превод името му означава „Робърт Утринното небе“, което е типично съставно индианско име. С цялото ни уважение към коренната северноамериканска култура и към личността на автора, така и не успяхме да свикнем да го наричаме по този начин, камо ли да го изпишем така на корицата. Затова пък имената на другите герои индианци, в първата част на книгата, са преведени, колкото и трудно да звучи това на българската публика.

Отвъд всякакви теории на конспирацията обаче, много важно е да отбележим, че макар Робърт да е един от малкото изследователи, които никога не са били твърде публични и известни (както вече споменахме, не е популярен дори в родината си), той е от тези, чийто живот наистина е бил заплашван многократно. Именно затова са и честите му изчезвания и появявания в миналото. Човекът е ставал обект на психически тормоз: офисът му е разбиван няколко пъти, като са били отнемани конфиденциални файлове от компютъра му; караваната, с която пътува с трупата си из страната, е ставала жертва на „случайни“ вандали. Накратко Робърт е понесъл големи загуби в живота си, но обещанието, което е дал на дядо си, не можело да бъде нарушено на никаква цена (за какво точно става въпрос, ще стане ясно след малко).

Кулминацията на тази поредица от вмешателства в живота му обаче се случва, когато един ден, пътувайки със своята кола, друг лек автомобил започва да го блъска агресивно изотзад и го избутва от пътя. Актът е брутален и очевидно умишлен. Апропо, датата, на която „инцидентът“ се случва, е 6 юни 1996 г. Което номерологично е 6-6-6. На грамотния читател, интересуваш се от материята, ще оставим да се досети кой точно обича да си играе с дати, часове и символи.

Това е и точката на пречупване на Робърт – посланието е ясно отправено – пределът на търпимост е изчерпан. Когато това се случва, той е със семейството си в колата и в крайна сметка решава, че трябва да се оттегли от публичност заради тях, защото все пак има отговорности отвъд тези към дядо си. И така, той напуска НЛО сцената за дълги години. Това, което разбрахме, е, че преди да го направи, той е помолил няколко ключови човека да премахнат всякакъв спомен за неговото творчество, и най-вече „Документите Тера“, от интернет пространството. Научихме, че е бил принуден да го направи. На всички линкове, на които някога е имало информация за него или трудовете му, излизаше надписът:

ОТКАЗАНО Е РАЗРЕШЕНИЕ ЗА РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА ТЕЗИ МАТЕРИАЛИ.

Както вече казахме, това се случва преди повече от 10 години.

В момента, в който „Документите Тера“ бяха преведени на български език и започнахме да буксуваме на едно място в опита си да измислим как да се свържем с автора и да преговаряме за авторските права над творчеството му, той сам дойде при нас. Или по-точно – появи се отново, с нов уеб-сайт. Започнахме кореспонденция. Но за да бъдем прями... започна монолог. Или иначе казано, самостартира се нова, подобрена версия, на нашите ходения по мъките. Писахме множество писма, от различни електронни пощи месеци наред, без абсолютно никакъв отговор. Типично в стила на конспиративната материя, с която се занимаваме, започнахме да се питаме дали писмата ни изобщо достигат до своя получател, или не. Дали тези писма някога стигнаха до Робърт – не знаем и до ден днешен. В крайна сметка, чрез трети човек, за който разбрахме, че има връзка с нашия автор, успяхме най-накрая да се свържем с г-н Морнинг Скай. Ако си мислите обаче, че това е краят на историята, просто погледнете още колко страници остават от този предговор. Точно така – всичко тепърва започва!

Разменихме успешно няколко писма с Робърт. Няколко писма, в които осезаемо се усещаше липсата на всякаква конкретика и ангажимент. Затова пък погълнихме представата си за това, докъде може да се разпростре палитрата на общите приказки. След това контактът изведнъж отново секна. Наистина започнахме да губим търпение. Това вече продължаваше

твърде дълго. Последваха отново няколко месеца мълчание. Кръгът от хора около Робърт, с които се бяхме свързали, също спряха да отговарят на молбите ни за помощ – сигурно вече им бяхме дошли до гуша.

Така или иначе, след непрестанно писане на писма, в един момент отново получихме включване. Този път нещата изглеждаха сериозни. Преговорите започнаха да се водят и ситуацията ни наистина се взе под внимание. Междувременно закупихме онлайн няколко от материалите му, които той отново предлагаше. Един от тях бе „Историята на Звездния старейшина“, чийто превод завършихме наскоро и който се явява и първа част на тази книга. С две думи, за известен период от време имаше с какво да занимаваме съзнанието си и движение по трасето наистина бе налице, за разлика от самото начало на търсенията ни.

Тогава, в края на септември 2009 г., точно когато вече потривахме ръце пред финалната лента, сайтът на Робърт **отново** бе премахнат, след като бе работил само няколко месеца. Това бе шок и не предвещаваше нищо добро за нас. Така се и оказа. В опита си да завършим преговорите, получихме следното:

*Господа, не аз премахнах сайта си от интернет пространството.
Задават ми въпроси, на които не мога да отговоря.
Неспособен съм да дискутирам „Документите Тера“ или другите тематики,
които преди обсъждахме. Не мога да бъда по-ясен от това:
не мога да дискутирам „Документите Тера“.
Това означава, че считано от 21 септември, вече не мога да ви помогна.*

Робърт

И макар за един кратък миг да се почувствахме (по някакъв странен начин) като част от случването на сцената на истинската световна конспирация, бързо осъзнахме, че ръцете ни се връзват по много лош начин за пореден път. И сега беше по-сериозно от всякога. Навярно защото се случваше пред очите ни, а до този момент бяхме слушали само истории. Вече можехме да усетим за какво **наистина** става въпрос. След като новият сайт на Робърт бе свален, нямаше никакъв интернет-архив за него. За пореден път – сякаш никога не бе съществувал. Някой се беше постарал. Отново.

Всичко това обаче има една положителна страна и може би повечето от вас вече са се досетили коя е тя (точно затова и ви досаждаме с тези всевъзможни детайли вече толкова страници – за да можете да видите). След всичко случило се: грабежи над неговото имущество, смъртни заплахи и предупреждения, след 10-годишно отсъствие от публичен живот, след завръщането си и повторното публикуване на крайъгълния камък на своето дългогодишно проучване – Робърт отново е „свален от ефир“ доста скорострелно. Процедурата отне само няколко месеца. На нас това ни говори нещо и твърдо смятаме, че не си въобразяваме. Макар да има твърде много обстоятелства около всички тези събития, които никога няма да достигнат до нашето знание, в неговите материали има нещо, което очевидно никак не се харесва на някои хора. Случващото се е доказателството за това, че в „Документите Тера“ има много истини. Също така, това е много добра отправна точка за нас като зрители, от която можем да направим някои наистина интересни наблюдения. Например: само се замислете колко много

известни и масови автори в окултните и конспиративни кръгове биват оставяни да заливат пространството с всякакви теории, книги и DVD формати; и в същото време колко бързо един обикновен, асоциален индианец (с твърде ограничена публика) и информацията, която има да предложи, биват потулявани систематично в продължение на години. Кое то за пореден път показва, че истинските парченца от голямата картина не се крият в супермаркета.

Няколко дни след повторното сваляне на сайта на Робърт, той написа, че ще се върне обратно онлайн на 1 януари 2010 г. На въпросната дата обаче излезе със следното съобщение (с някои малки съкращения):

*На 21 септември 2009 г. всичките ми уеб-сайтове бяха премахнати.
Бях лош, разкрих неща, които не трябваше.
Бях сгълчан, бях поправен и се извиних на „Пазителите“.
Бях известен, че секцията „Тайни пътувания“ е все още под въпрос. Новата дата, на която смятам да направя своето изявление, сега е 1 февруари.
Моите извинения, така се случва в... „света“.
В допълнение, има някои теми, които няма да засягам повече.
Благодаря ви за търпението...*

На всеки човек, отделил поне известно време за проучването на контрола над съзнанието и програмирането на хора, горното съобщение трябва да му е ясно като българската азбука. Ключови думи като „бях лош“ („*I was bad*“ може да се преведе и като „бях непослушен“ и точно такъв е случаят според нас), „Пазителите“ и други неща, които просто орязахме, са очебиен репер за програмиране. Няма да се впускаме в това, защото нямаме нужното място, а и всичко ще отиде в съвсем друга посока. Надяваме се някой ден да издадем профилирана книга по въпроса. Забележете какво се случва обаче впоследствие.

Откакто сайтът бе свален повторно през септември, минаха **още** почти 6 месеца. Междувременно преводът по „*Историята на Звездния старейшина*“ бе завършен и отново бяхме в изходна позиция. Както може би се досещате, никой не отговаряше на писмата ни. Раздразнението от безпомощността ни започна да добива материални размери.

Дойде и заветната дата 1 февруари 2010 г. Кой може да предположи каква бе една от заглавните страници на новия сайт на Робърт? Да, очевидно тази, която ни направи най-голямо впечатление, беше:

„Документите Тера“ са грешни!

Тук вече започнахме да се смеем с пълен глас. Защото, който може да вижда отвъд фасадата на нещата, може да бъде единствено щастлив.

Както и да е, г-н Морнинг Скай е просто поредното доказателство, че когато не можеш да пречупиш волята на някого, можеш да програмираш съзнанието му. Иронично е, че той казва същото в своя настоящ труд.

След повторното вдигане на сайта се свързахме отново с нашия индиански приятел. Той не помнеше кои сме, за какво искаме да говорим, както и нашата дълга кореспонденция и предистория, която имаше с нас.

След 2-3 писма той отказа да даде правата за материалите си без никакви обяснения „защо“ и това бе краят.

Точно така. Издаваме книгата без права.

4.

„Историята на Звездния старейшина“ (официална информация)

Интересните години от живота на Робърт (и тези, които ни касаят по същество) са неговите ранни такива. Именно тогава той научава историите за „Съществата от звездите“ (както ги нарича той) от своя дядо.

За да не разказваме предварително книгата, ще кажем само необходимото, за да може читателят да проследи хронологията на събитията. През 1947 г., малко след разбиването на диска в Розуел (всъщност има няколко катастрофи в областта през тази година, но това не е широко известен факт), друго НЛО се разбива в близост до индиански пустинен резерват. Индианците успяват да спасят един извънземен от останките на катастрофирания летателен апарат. Впоследствие съществото започва да контактува с тях и в знак на благодарност им разказва истинската история на Земята и човека. Дядото на Робърт е един от шестимата индианци, които спасяват създанието и запазват спомена за неговата история. Впоследствие случката е разказана на нашия автор и той става един от носителите на това поверено знание.

5.

„Документите Тера – скритата история на планетата Земя“ (официална информация)

И така, времето минава, Робърт се превръща в юноша. Дотогава, през всичките години от живота си в резервата, той никога не поставял под съмнение историята на дядо си за Звездния старейшина (така шестимата индианци наричат извънземния, когото спасяват) и това, което той е разказал.

Тогава Робърт влиза в колеж и решава да провери дали може да намери някакви исторически следи на разказаното, поставяйки го под въпрос за пръв път. Записва се в независима програма за усилено изучаване на религията, която му дава възможността да получи достъп до много древни записи и по този начин да докаже или отхвърли историята на Звездния старейшина. Така, след 3 години на постоянно четене и ровене в най-античното ни записано минало и религиозните учения на всички народи, нашият герой създава своята дисертация. Озаглавява я „Тера: една скрита история на планетата Земя“. Тя е тотално невъзприета от неговите ръководители и заради нея едва не бива изхвърлен от колежа. Един от преподавателите му обаче се застъпва за него, което позволява на Робърт да завърши успешно образованието си.

Отритнат от официалната историческа сцена, той решава да пробва да представи своя труд на НЛО обществеността в Америка. За негова изненада, там също се изсмиват в лицето му. Това се случва преди повече от 40 години. Робърт се отчайва и прекратява опитите си завинаги. Или поне така се зарича отначало.

Минават няколко години и дядото на Морнинг Скай си отива от този свят. На смъртния си одър старият индианец кара внука си да обещае, че ще опита да разкаже тяхната история на хората поне още веднъж. Верен на традициите си, нашият герой обещава.

И така, в началото на 90-те, Робърт пътува до Австралия с вече сформирания си танцов състав, където изнася едно от своите представления на етно-фестивал. В ъгъла на една от множеството сергии на панаира, покрай които индианецът минава, той забелязва брошури, свързани с местен НЛО клуб. Робърт се заговаря с човека зад сергията и разказва накратко своите знания по въпроса за извънземните. Впоследствие този човек го свързва с издателя на небезизвестното австралийско списание „Nexus“, който публикува неговата история. Дотогава Робърт изобщо не бил предполагал, че по тези въпроси вече се говори толкова свободно. Удивява се от разнообразната литература по тематиката и започва усилено да чете непознатите му дотогава автори, като Бил Купър, Роджър Лиър, Боб Лазар, Вал Валериан, Захария Сътчин и т.н.

Благодарение на списание „Nexus“, за Робърт най-накрая се чува и в Америка. Интересът се засилва, отзивите са добри. И така, чак 30 г. след написването на „Документите Тера“, индианецът изнася 51 лекции за 52 седмици по въпросите за Звездния старейшина и извънземните. Междувременно той не спира да проучва древните езици, взаимовръзките между митологиите и постоянно допълва своите материали с нова информация, потвърждавайки и обогатявайки основния скелет на първоначалното си изследване. Появяват се над 5000 страници текст, пълни с препратки и реална документация. Впоследствие се ражда и втората, допълнителна част на „Документите Тера“, която е сравнително кратка (също поместена в настоящата книга). Тук е мястото да се каже, че не може да се отрече едно от достойнствата на Робърт. Той никога не пропуска да каже: *„Не вярвайте на мен, отидете и проверете сами! Подлагайте на съмнение всичко, което ви казвам!“*.

Така че не вярвайте на тази книга. Проверете я. Така или иначе, „Документите Тера“ дори не са били писани с цел да бъдат публично достояние. Това е била курсова работа за много тесен кръг читатели. В крайна сметка кръгът от хора, които са способни да разберат значимостта на материала, остава също така тесен. И фактът, че тази информация вече е публична, не променя това.

6.

„Историята на Звездния старейшина“ и „Документите Тера: скритата история на планетата Земя“ (детайли и допълнителна информация)

Ако казаното дотук бе просто опит да се създаде представа на читателя за цялостната вибрация и рамка на нещата, то това, което ще прочетете отгук нататък, е онова, в което именно трябва да се вникне в дълбочина.

Иронично или не, българското издание на тази книга е първото сериозно издание на материала въобще. В САЩ книгата никога не е била правена, както трябва. В самото начало

е представлявала копие от ръкопис на печатна машина (този, за който споменахме по-рано в предговора), който се е продавал на ръка единствено на лекциите на Робърт. Последният вариант, който успяхме да закупим от сайта му преди да бъде свален, представлява нещо в същия дух – листове, изпечатани на принтер, хванати с телбод. Така че това е не само първият чуждестранен превод на материала (кой би предположил, че ще е точно на български?) в света изобщо, но и първият опит за сериозното му издаване от самото начало на неговото съществуване. В известен смисъл това прави начинанието доста специално. Някои ще се запитат „защо“?

Просто защото в оригинала на книгата няма никаква система. А за да сведем нещата до една смилаема консистенция, се наложи да създадем определен вид порядък, който да свързва отделните компоненти и да ги прави достъпни. Това отне време. В крайна сметка се получи трети продукт, който не може да бъде открит никъде другаде по света, и именно в това се състои уникалността на настоящето издание.

Като за начало – *„Историята на Звездния старейшина“* и *„Документите Тера“* са две различни и отделни книги. Макар първата да се явява предистория на втората, те никога не са били едно цялостно издание и не са били предлагани или продавани като такова. Ние ги обединяваме с цел яснота, а в това ново издание ги обръщаме огледално, за да акцентираме, че това всъщност са две отделни книги.

„Документите Тера“ се явяват на бял свят през 1966 г., когато Робърт е в колежа. Те са изследване, базирано на разказа на дядото на Морнинг Скай. Разказ, чието случване е описано възможно най-достоверно в *„Историята на Звездния старейшина“*, която е написана доста години след *„Документите Тера“*. Хронологично *„Документите Тера“* са много години преди написването на *„Историята на Звездния старейшина“*. В настоящата книга обаче избрахме да подредим нещата по хронологията на тяхното случване, а не тяхното написване. Затова *„Историята на Звездния старейшина“*, разказвайки случката на дядото на Морнинг Скай, която става повод за написването на *„Документите Тера“*, би следвало да се чете като първа, ако искате да следвате линейно нещата. Малко е комплицирано, но когато един път се разбере схемата, става лесно.

Обединихме двете книги в една, защото за нас те са такива – една обща история. Има и други причини, които алюзирахме в началото.

„Документите Тера“ са много тежки като наситеност на информацията. Както се казва – „няма празно“ в тях. Това ги прави трудни за четене. Много пъти ще я оставяте и ще пуфтите, докато се мъчите над нея, изгубени сред десетките имена и събития. Именно затова решихме да включим в картината и полуроманизираната версия на нещата, която се явява *„Историята на Звездния старейшина“*. Тя играе ролята на **„омекотител“** на същинската информация (която е *„Документите Тера“*). Човек може да се връща към нея отново и отново, докато анализира ядрото, и поради свързаността на нещата нишката не се губи. Нека контрастът не плаши читателя. Докато *„Документите Тера“* ще си остане натоварваща за неподготвения читател, *„Историята на Звездния старейшина“* е нейна противоположност. Тя е развличаща, от време на време хумористична, дори малко странна за нашия вкус. Това се дължи на особеността на индианската култура и общуване. На моменти може да бъде и малко дразнеща поради наивитета на диалога. Случи се така, че четохме и преведохме *„Историята на Звездния старейшина“* много след четенето и превода на *„Документите Тера“* и амплитудите наистина бяха големи. Това обаче има своя собствена красота. Конструирайки текста по настоящия

начин, смятаме, че много трудности, които ние самите срещнахме в процеса на вникването в нещата, ще бъдат избегнати. Текстовете се допълват и след прочита на „Историята на Звездния старейшина“ същината на „Документите Тера“ се разкрива наистина по друг начин. Някои неща се понапасват, липсващи парченца се допълват и създават по-голяма картина, отколкото всеки един от двата текста поотделно. Който не вярва в това, може да пробва да започне да четете направо втората част и ще разбере за какво става въпрос. Което ни подсеща да кажем, че има различни подходи в начинанието тази книга да бъде усвоена.

Тъй като ровехме твърде дълго в тази материя и говорихме с много хора, събрахме много различни гледни точки.

„Документите Тера“ се явява втора част на настоящето издание, но сама по себе си тя също е разделена на две части – древна и съвременна история. Съвременната история е под заглавието „Документите Тера II“ и е написана като допълнение към оригиналната първа част чак след години. Някои хора започват да четат първоначално именно нея. Т.е. – от съвременното към древното (за по-запознатите – по подобен начин е конструирана и книгата на Джим Марс „Господство и потайнство“). Това е възможен подход и сме срещали твърдения на читатели, че така книгата е по-лесно смилаема. Всичко е субективно. Както винаги – трябва да откриете своя начин да се приспособите към текста.

Тук е мястото да отворим една голяма скоба, която може да бъде възприемана и в духа на нещо като предупреждение. **Книгата наистина не е за всеки.** Твърдим това без всякакви превземки и изхвърляния. Този материал е за **много профилирани** в конкретната материя хора. За останалите – той просто ще бъде неразбираем. На това се дължи и крайно ограниченият тираж, който пускаме. Просто знаем какво издаваме и знаем точно колко човека ще го оценят – много, много малко.

Аудиторията, която настоящата книга ще обхване, се заключава в хората, които най-малкото са чели Захария Сътчин, Алън Алфорд или Греъм Хенкок (изброяваме ги като най-познати в България). Всъщност, познанството на поне един от тези трима автори е почти задължително условие за налична адекватност при сблъсък с работата на Робърт Морнинг Скай. Най-интересното в случая е, че „Документите Тера“ се раждат през 66-а година на миналия век, а „Дванадесетата планета“ на Сътчин излиза чак през 76-а, което отдалечава двата материала с 10 години в полза на настоящето издание. За хората, чели Сътчин, „Документите Тера“ ще са наистина едно безценно четиво в контекста на тяхната първородност. Приликите между двата материала са учудващи и затова е важно да отбележим хронологията на нещата: когато „Документите Тера“ излизат, Робърт не е можел да ползва изследванията на Сътчин, тъй като през 66-а последният дори не е бил играч на сцената. Всичко написано е резултат от личните изследвания и проучвания на Морнинг Скай, който е напасвал сам-самичък парченце по парченце. Наистина монументален труд. Чак през 90-те, когато интересът на Робърт е възроден в дълбочина отново (заради австралийската връзка), той разбира за съществуването на материалите на Захария и много други автори и сам се удивлява от приликите между техните и неговите изследвания. Да не говорим, че допреди 66-а лично ние нямаме информация някой да е говорил за рептилии и Сиви в конкретика и детайли. За пръв път това става в дълбочина с излизането на „Матрицата I“ на Вал Валериан през 88-а година. Така че материалът на Робърт има много достойнства, които го правят уникален пионер в много области. За тези, които

се съмняват в достоверността на автора, можем да предложим да прегледат и други негови трудове (ако съумее да открие такива). Това ще ви убеди, че човекът не е просто преписвач – той наистина е свършил своето. Етимологичните му изследвания на древните езици са удивителни и говорят за десетки години задълбочени проучвания.

И за да изясним още веднъж – „Документите Тера“ са дело на Робърт Морнинг Скай, а не на неговия дядо. Разказът на дядо му и неговите другари за случилото се с извънземния, когото спасяват, и историите, които това същество им разказва относно истинската история на нашата планета и раса, са само скелетът на изследването, което Робърт прави. Всичко в „Документите Тера“ е плод на проучването на автора, което взима за основа (с цел да провери) информацията, дадена от извънземния. обстоятелствата около създаването и това, което то разказва, са описани в „Историята на Звездния старейшина“, но „Документите Тера“ са ядрото на нещата, въпреки че са създадени на базата на другото.

Дано всичко това хвърля малко яснота върху структурата на материала и улесни читателя.

7. Забележки

Книгата е различна. Различна от всичко, което досега сте чели. По себе си знаем как се смисла нещо, което е различно от всичко, четено досега – трудно, ако изобщо начинанието завърши с успех. Макар за тези, които са чели Сътчин, материалът да не се окаже много шокиращ, текстът предлага много различна гледна точка по доста показатели. Например има тотално разминаваща се представа за това кои са основните извънземни раси, виновни за колонизацията на Земята и създаването на човека. Представа, която ще дойде нанаясно на много изследователи. Има неща, които могат да се срещнат само в този материал, детайли, които ще откриете само тук. Нека читателят има предвид, че истинските истории винаги са много различни от останалата ню ейдж дезинформация, пускана от различните правителства по света. Все пак това е **скритата история** на нещата, което предполага, че тази специфична линия от нашето минало умишлено е била прикривана и замествана с други (арте)факти. Нека се има това предвид и нека подходът към информацията да бъде в стил „отворено съзнание“ – тя се разкрива на пластове и доказва себе си само в процеса на задълбочаването.

И тъй като книгата има малко допирни точки с други изследвания по въпроса, най-добрата аналогия, която можем да направим, е че Робърт Морнинг Скай е северноамериканският аналог на Кредо Мутуа. За навлезлите по-навътре в тази материя, това би трябвало да бъде достатъчно красноречиво. Просто Робърт е много по-обстоятелствен от Кредо и очаквайте да бъдете затрупани от купища малки късчета детайли, които просто не могат да се асимилират в цялост от първия път, особено от тези читатели, които досега не са се ровили из земните митологии.

Време е да се задълбочим малко повече и в минусите на материала, покрай които няма как да не споменем още няколко плюса.

Като изследователи (на първо място) и издатели (на второ), не си правим никакви илюзии относно качествата на текста. Той има своите много силни страни, които го правят уникален

сам по себе си, но има и своите пропуски. Който иска да създаде **изцяло свое собствено** мнение относно това, нека не задълбава в оставащия текст от предговора или да се върне към тези редове, след като прегледа целия материал. В никакъв случай нямаме идея да се натрапваме с гледната си точка – тя е субективна, както всичко друго в света. Въпреки това обаче трябва да кажем, че на повечето от вас ще им е трудно да тръгнат от хаоса към общата картина. Хубаво е да имате някаква основа, когато четете книгата, и **тогава** да надграждате или изцяло изменяте тази основа. В този ред на мисли **препоръчваме** да прочетете това, което следва. Все пак обаче правилният подход за вас ще си изберете сами.

И така, на първо място – всеки един труд от такъв мащаб и с такива претенции има свойството да поставя повече въпроси, отколкото да дава отговори. Това е неизбежно. Човек придобива яснота за някои неща, за които навярно винаги се е чудел. Тази яснота обаче се оказва просто преходен период към друга плетеница от въпроси, свързани с предходния. Това е естеството на нещата. Книгата обаче не е добре балансирана откъм тази си страна. Поне не достатъчно, защото определено можеше да е по-добре. Остават страшно много висящи питання и дупки. Неприятната черта на един текст, който съдържа информация, която не може да се срещне никъде другаде, е, че тази информация не може да бъде проверена, сравнена и не могат да се засекат и напаснат различните нишки с нещо външно извън наличното. Когато дадени факти се изнасят за първи път, те са без аналог, няма обща плоскост, от която да може да стартира някакъв сравнителен анализ или изследване. Имаш един-единствен вариант – да приемаш казаното на доверие. За тези, без вътрешни усещания, това прави нещата много трудни и почти невъзможни, но най-вече – неприемливи. Все пак трябва да се разбере и другата гледна точка – събитията и обстоятелствата, описани в „*Документите Тера*“, обхващат исторически период от милиарди години. Става дума за безброй войни, вътрешни (в рамките на Империята Орион и Сириус) и междугалактически; безброй преврати, борби за власт, интриги и перипетии – всичко това в опит да бъде събрано на по-малко от 100 страници. Е, няма как – пропуски, нелогичности, разминавания и смислови дупки – ще има. Физически не е възможно да бъде обхванато детайлно нещо в такъв мащаб, дори да имахме на разположение хиляди страници. Знаем прекрасно, че това не успокоява любопитния читател. Може би е подходящо да възприемем ситуацията като духовен урок, че любопитството не е достатъчно условие за придобиване на знание. Така или иначе, който трябва да получи допълнителна информация около тематиката – ще я получи по един или друг начин, по много по-сигурни пътища и на друго ниво на съзнание.

Друг съществен проблем на книгата е втората част на „*Документите Тера*“ – съвременната скрита история. Ако първа част следва следите на казаното от извънземния, то втора част е **изцяло дело на автора** и е включена по-късно в цялото. И макар в началото да е почти припокриващо се повторение на същинската информация от „*Документите Тера*“, в тази втора придатка личи изцяло субективното изследване на Робърт, което е крайно ограничено, главно заради годините, в които е писано – такива, в които подробна информация за нещата липсва и спекулациите са повече, отколкото фактите и сведенията. „*Документите Тера II*“ съдържа някои откровени глупости, три много фрапиращи от които са свързани с твърденията на автора за смъртта на Хитлер, цялата глава за Исус и поредица от неправилни датировки, за които споменаваме и коригираме навсякъде, където това е необходимо, под линия в самия текст. Като

капак на всичко, „Документите Тера II“ свършва, меко казано, нецялостно и нелогично (на общия фон) с главата за Джон Кенеди, след която в оригинала просто не следва нищо. Няма даже задна корица. Ще забележите дори, че след тази глава сме добавили надписа „Край“, за да стане ясно поне на българската публика (защото американците са нямали това щастие), че книгата свършва. Въобще цялата втора част има много изнасilen вид, попаденията в нея са много малко и всичко си остава една неподходяща придатка към основния материал. В интерес на истината, самият Робърт явно е разбрал слабостите на този допълнителен текст, защото последната версия на „Документите Тера“, която предлагаше на сайта си, преди той да бъде свален, **не съдържаше** „Документите Тера II“! Книгата свършва с главата за **SHET-I**, като между другото пропуска финалните две глави от оригиналната първа част разпространявана през 90-те години (те обаче не са фигурирали и в черновата от 66-а година, която наистина е свършвала с частта за **SHET-I**). Пропуснатите глави в новата версия на „Документите Тера“ са „**ВОЙНАТА**“ и „**ЧОВЕЧЕСТВОТО**“, които ние обаче сме оставили. С включването и на цялата втора част (напук на нейната, на моменти, абсурдност), която вече не може да се открие на хартия и обединяването в едно на всичко това с „Историята на Звездния старейшина“, целим да предоставим абсолютно пълната картина на нещата – такава, каквото никога не е била поднасяна в цялостен вид. Като прибавим и оставените (вече нефигуриращи в новия предлаган английски формат) етимологични изследвания из самата книга, рисунките, правени на ръка от самия автор през 90-те (които също са премахнати от съвременната версия), и специално съставения за случая от нас речник (на термините, имената и понятията, за който ползвахме като основа наличния такъв във форума на AboveTopSecret, но нашият е доста надграден, допълнен и променен) в края на книгата, може би започвате да разбирате защо това издание е единствено по рода си.

Тук е редно да споменем и за няколко загадъчни момента, които допълнително заплитат мистерията около материала.

В текста има дупки. Ще откриете незавършени изречения и логически непоследователности или твърде големи празнини, дори за стила на настоящото изложение. Тези моменти сме отбелязали изрично (между другото призоваваме ви да четете всички бележки под линия, без да ги прескачате – там много често има поместена ключова допълнителна информация). Също така има **цяла** липсваща страница преди главата „**ЕРИДУ**“, която в оригинала се явява номер 26, а в настоящото издание (в огледалната му част) е 29. Защо тази страница липсва, така и никога не стана ясно. Какво е имало на нея – също. Съвсем в началото на търсенията ни се сблъскахме с информацията, че част от „Документите Тера“ в един момент са били унищожени по някакъв начин и Робърт е трябвало да ги възстанови по спомен и записки. Тази страница е част от това, което авторът, въпреки най-големите си усилия – не е могъл да пресъздаде в паметта си. Колкото и да търсихме, не успяхме да открием отново източника, откъдето бяхме чули/прочели това, което също е мистерия. Затова казаното относно този частен случай е добре да се приема по-скоро като интересно, отколкото като факт.

Основен плюс на материала е, че това **не е** ченълинг. Това е истински опит да се построи наново забравената и забранената история, на база разказаното от един извънземен. В известен смисъл сме оставили нарочно някои очевидни грешки в материала (те са отбелязани под линия в самия текст) като показалец, че информацията не претендира за абсолютизъм – субективният авторов фактор е налице. Това носи със себе си неточности, но тези неточности правят изследването по-близо до човешкото, напомнят ни за Пътя, който всеки един от нас

трябва да извърви, за да стигне евентуално до своята Истина някой ден. Това е единственият доказан във времето начин, чрез който хората усвояват своите уроци.

Следват няколко чисто технически разяснения, които трябва да направим, когато говорим за настоящия текст, предвид особеностите му.

На първо място, ще ви направи впечатление, че и в двете книги има разместен словоред, с който трудно се свиква в началото. В *„Историята на Звездния старейшина“* това е по едни причини, а в *„Документите Тера“* – по други. В първата книга тази особеност се среща само при „репликите“ на извънземния (които са изцяло с главни букви и без тире за пряка реч, тъй като „реч“, каквато я разбираме, липсва – общуването между съществото и индианците се осъществява телепатично). По този повод ще направим и забележката, че читателят трябва да съобрази, че съществува комуникационна бариера между създаването и шестимата персонажи. Оттук винаги трябва да се има едно наум, че в представянето на нещата като повествование може да има грешки или неотговарящи на действителността интерпретации. Също така никъде не се споменава дали в диалозите няма пропуснати сегменти и спестена информация от това, което е предадено, които не са за широката публика. Това също трябва да бъде съобразено.

В *„Документите Тера“* обърканият словоред е запазен за автентичност. Със стила на книгата се свиква бавно, но той създава впечатлението, че четем приказка. И тъй като приказките носят със себе си лекота (предвид предполагаемата си детска аудитория) и в същото време дълбочина (предвид, че посветените в езотеричното познание са кодирани тайни в този тип текстове за екзотерична консумация), настоящата конструкция е подходяща за този текст повече от всякога.

Неизменно ще забележите също така, че всички имена на богове, места, термини, титли и думи на „Звезден език“, са с удебелен шрифт, за по-добра нагледност, без значение дали са изписани на кирилица, или на латиница.

Много думи започват с главни букви – такива, каквито нормално не биха се писали по този начин. За това има различни причини. Понякога е направено, за да се акцентира на нещо, друг път причината е по-прозаична и тя се дължи на почитането от автора на всичко извънземно, което води със себе си въпросната форма на изписване. В целия текст обаче, независимо от причината, този правопис е запазен, както е в оригинала. Едни и същи думи на някои места са писани с главна буква, на други с малка – също сме запазили това, там където си мислим, че не става дума за авторово недоглеждане. На други места тези детайли са коригирани и уеднаквени.

Нещо друго, още по-важно (което може би трябваше да сложим на първо място), е това, че много от думите остават на латиница. Причината е, че при трансформация на кирилица се губят много от семантичните и етимологични връзки, които по-задълбочените изследователи могат да направят сами за себе си, ако всичко е оставено в оригинал (както сме и постъпили). Работата е там, че езиците се променят във времето. Преминавайки от район в район, от уста на уста, изкривени от десетки акценти и неправилно произношение, думите изменят първоначалното си значение. Трансформациите, които ще представим, са широко известни в света на експертите, проучващи материята, но не претендират за изчерпателност по въпроса, защото полето на изследване, както се досещате, е огромно.

Започваме със звука „К“, който може да се превърне в „КН“, „СН“ и „Q“, и дори меко „G“ или „Н“. Звукът „Н“ от своя страна може да премине в „К“ или да изчезне напълно. „В“ може да се превърне в „Р“, „V“, „F“ или „РН“. „V“ може да стане на „W“. „R“ може да се трансформира в „L“ и обратно. В древните езици на Средния изток звуковете на буквите „у“ и „м“ са взаимнозаменяеми във времето поради причини, свързани с регионалното разсейване. Първоначалният коренен звук „mb“ се превръща в „m“ или „b“; „b“ става „v“; „v“ става „w“; „w“ става „u“ и накрая „u“ става „y“. Например на иврит, думата „*yad*“ означава „*мош*“; думата „*m'od*“ означава същото. Накратко, „у“ и „м“ са често заменяеми. По същия начин, „Y-H-W-H“ е трансформация на по-ранното „M-H-W-H“. В древните езици на Средния изток звукът на буквата „h“ в края на думата бил обикновено произнасян като „eh“ или „uh“, както в произношението на Yahw-eh за Y-H-W-H. По този начин оригиналното „M-H-W-H“ било произнасяно като „M-H-W-eh“. Както виждате, има твърде много фактори, които трябва да бъдат взети предвид, ако решите да правите прочит на тези материали от този ъгъл. Това са трансформациите, разглеждани през призмата на английския език. Ние не сме експерти в тази област и макар тематиката да ни е интересна, не можем да направим адекватен превод, в който тези трансформации да бъдат запазени смислово по начин, чрез който логическите и етимологични връзки да не бъдат изгубени при транслитерацията. Смятаме, че това начинание не е физически възможно заради спецификата на езиците и не зависи от качествата ни като преводачи. Точно затова сме постъпили по следния начин – по-широко познатите и утвърдени в България имена и термини от книгите на Сътчин се пишат на кирилица, ако са споменати повече от веднъж в текста. При първото им споменаване се пишат в оригинал и след това, както са известни на българския читател. Всичко друго остава на латиница. За някои ще е объркващо, но е оптималното решение за изследователите тип „Сътчин“, за които вярваме, че това е максимално подходящият и изчистен вариант. Има и изключения, които сме направили по наша преценка, но не е възможно да говорим за всяко едно от тях. Читателят ще се ориентира, докато усвоява текста. Имаше трудност в превода на някои думи по простата причина, че нямаха известен български аналог до този момент, а да си иноватор никога не е лесно. Например повечето имена се отнасят до участници и събития, случили се много преди съществуването на Земята, и шумерските и други епоси изобщо нямат адекватно решение за тях. Което ни подсеща да кажем колко бе сложен преводът на този материал като концепция въобще. Книгата трудно се разбира в оригинал от първия път и настоящата форма на текста е рожба на много промени, десетки редакции и корекции, което като процес отне повече от година. Някои изречения, които „не звучат“, седят по същия този неадекватен начин и в оригинала. Всичко в българския превод е направено в опит да бъде запазено оригиналното звучене на нещата. Формата им не е следствие на некадърен превод. Просто книгата е написана особено. Това важи особено много за „*Документите Тера*“.

В „*Историята на Звездния старейшина*“ ще забележите доста испански думи. Защо те присъстват е обяснено в авторовия предговор. Не сме ги превели умишлено, защото счехме, че щом това не е направено за англоезичната публика в оригинала, то подобно улеснение не трябва да има и в българския превод. Тези думи (освен когато са в заглавието на някоя от главите) сме сложили в курсив.

В същата част от книгата сме въвели и малко по-различна от книжовно правилната конструкция при пряката реч. Причината и начинът, по който избрахме това да бъде направено, е, за да не се натовазва текстът с излишно много тирета и празни пространства, защото и без

това „Историята на Звездния старейшина“ изобилства от тях. Мислите на индианците, които не са изречени на глас, са в курсив, за да бъдат отличени от общото.

Като цяло текстът си има своите особености, заради произхода на автора и спецификата на представената информация въобще. Това, което казахме досега, са само щрихи по техническото изпълнение и историята на нещата. Следва обаче най-важното от това, което имаме да споделим.

8.

Философска и езотерична перспектива

Бъдете готови – текстът страда от хронична липса на такива. Някои жокери ще бъдат дадени тук, останалото си е част от работата, която вие трябва да свършите сами за себе си. Ние в никакъв случай **не предлагаме** полуфабрикатни концепции, които да бъдат възприемани наготово. Предлагаме единствено своите открития в контекста на книгата, които вие може да отхвърлите, модифицирате или приемете – по ваш избор.

На **първо** и най-важно място, трябва да се подчертае и разбере, че всичко в тази книга е историята на нещата от **извънземна перспектива**. Тези прозорливи читатели, които не се превъзбудват излишно по ню ейдж литературата, навярно сами са стигнали до извода, че добронамерено настроена към човека чуждоземна раса **няма**. Има само различен тип интереси. А когато говорим за извънземни (независимо дали са от Светлата, или Тъмната страна), всичко опира до контрола в различните му форми и канализирането на Духа и преживяванията ни в дадена външна система от убеждения, обикновено украсена с „добруване за човечеството“. И тъй като информацията, която авторът дава, е изцяло базирана на разказа на представител на дадена раса¹, то това автоматично означава, че всичко, описано в книгата, е гледната точка на определена извънземна фракция.

---

¹ Между другото и до ден днешен не е ясно от коя точно раса е спасеният от индианците извънземен. Робърт не иска да разкрива подобни факти около историята. Нарича тези същества (авторът твърди, че тази фракция и до ден днешен поддържа връзка с племето хопи) с произволното име „Сините“ („The Blues“ на английски), като изрично отбелязва, че това е термин, който му помага просто да ги нарича **някак** и не е свързан по никакъв начин с определени външни физически характеристики или особености на тази раса. По описанието на съществото в книгата, първоначално заключихме, че става дума за типичен „Сив“ извънземен, но впоследствие стана ясно, че това е малко вероятно предвид обстоятелствата, които са представени на по-късен етап в сюжета на „Историята на Звездния старейшина“. И макар на корицата на това ново издание да е изобразен само **силуетът** на типичен Сив извънземен (за разлика от първото издание, където го виждаме **и** в лице), то това е защото платно сме следвали физическото описание на съществото, дадено в книгата от самия автор, с ясната идея, че най-вероятно принадлежността на създанието е към друга раса, много наподобяваща външния вид на Сивите. Намираме за интересна и заигравката, че на български език „Сините“ и „Сивите“ звучат практически еднакво и ги дели само една буква, което също може да наведе на разни асоциации. Добре е също да се има предвид, че съществуват наистина много видове Сиви, създавани от различни раси, в различни времена, с различни цели, служещи на различни интереси, и в никакъв случай не е подходящо да бъдат слагани под общ знаменател. Така или иначе, конкретната раса на съществото не е толкова важна, колкото съдържанието на историята, която има да ни разкаже. Затова и ви предлагаме да се фокусирате най-вече върху нея.

„Документите Тера“ предоставя уникална информация, която не може да бъде намерена никъде другаде във физическата реалност (поне не и в ареала на общочовешки достъпното), но въпреки това си остава чисто извънземна перспектива, което ще рече, че информацията е изцяло свързана с материално-историческото случване на нещата и не предлага никакво разбиране за Духа и Смисъла. Напълно придържайки се към тази линия е и основният тълкувател на всичко случило се – Робърт Морнинг Скай. Макар да има попадения над средното ниво, по наличната интерпретация си личи непълното разбиране на общата картина от автора. Всичко започва дори от самите индианци, спасили извънземния – те го боготворят и издигат в култ, оставайки в тотално неведение за естеството на различните пътища на земляните и извънземните, което (в интерес на истината) е засегнато много накратко с няколко думи в самия край на „Историята на Звездния старейшина“ и което се явява единствената препратка към нещо, свързано с истинската същност на нещата. Препоръчваме да вникнете в този епизод и да се опитате да го разберете.

Липсата на всякаква духовна интерпретация обаче може да бъде обърната в достоинство на материала от по-опитния читател. Едно проникновено око ще прозре същността на извънземната култура чрез този текст и всякакви остатъци от величаене и страхопочитание към „боговете“ могат да бъдат премахнати. Благодарение на тази книга някои ще разберат колко обикновено и дори тривиално е мисленето на нашите физически създатели и колко близко е то до нашето. Или по-точно казано – ние сме близо до тяхното. Става въпрос за същите стремежи към власт и контрол, чиято манифестация са безбройните войни, конфликти, интриги и политически машинации. Ние просто продължаваме да следваме модела на технократската цивилизация, ориентирана изцяло към тялото и чисто интелектуалния прогрес. Благодарение на материалите на Робърт би могло да се проследи откога датират наличието на дадени системи и контролът над съзнанието в тях. Това наистина ще бъде ценно за тези, които съумеят да го направят. За Империи Орион и Сириус най-голямото престъпление е някой да тръгне срещу Системата и няма нищо по-наказуемо от това. Контролът над съзнанието е форма на религия и ежедневие и предвид, че Системата, в която сме вписани днес като хора, е привнесена от някъде другаде (а не създадена на Земята от нас, както си мислим), идва да покаже как в нашето мултимедийно общество няма място за случайности дори на теория. Битието ни ще се приближава все повече до това, което имаме за модел от хиляди години. Тук е мястото и за философската дилема (която може да бъде водена по различен начин според нивото на съзнанието) дали човек може да се бори срещу Система, стара колкото галактиката, или да се реинтегрира по нов начин, обръщайки се към себе си в търсене на Баланса.

Абсорбирайки книгата, трябва да се има и нещо друго предвид. Тъй като на нашата планета нещата са доста комплицирани и се преплитат множество интереси, това прави картината почти невъзможна за обяснение в цялост. Така например в настоящия материал се говори за Империи Орион и Сириус под форма, която не се среща другаде. Въпреки това, дори самият автор отбелязва, че Орион и Сириус не са единствените извънземни групи, повлияли на Земята и човека. Казва само, че неговото изследване сочи тези две Империи като най-големите играчи, които са въздействали на нашата история. Това не изключва други извънземни и техния собствен дневен ред.

И макар тази книга да е възможно най-близо до истинската цялостна картина на нещата (отново подчертаваме – от извънземна/материална гледна точка), тя си остава трудна за

четене, без да бъде допълнена от някаква духовна перспектива. В този ред на мисли, можем да кажем, че този материал е само **половината** от Цялото.

Ще изброим няколко достъпни източника, с които историята на Робърт се допълва и корелира, сред които читателят може да избере „своя“. На първо място това е проектът „*Матрицата V*“ (молим ви, ако се спрете на този вариант, намерете си оригинала, а не българския превод, който си е направо различна книга), който ако бъде четен наред с „*Документите Тера*“, ще ви създаде доста добра представа защо настоящият материал е толкова важен. Ще разберете ролята на Духа в цялата тази драма и ще придобиете по-холистична и голяма представа за случващото се. За това много би помогнала и трилогията на Робърт Монро. Други помощници могат да бъдат материалите на Бил Купър, Кредо Мутуа, Алекс Кулиър, Захария Сътчин (който между другото в материалите си допуска грешки умишлено и по поръчка), Алън Алфорд, Дан Уинтър или най-добре – нагласете информацията на Робърт според себе си и настоящите си знания и интереси. Подходите могат да бъдат безкрайно много и всеки има своята валидност в различна степен. Кредо Мутуа е африкански шаман и подобно на Робърт има много добра земно-базирана история; Алекс Кулиър е контактър; Авторът на „*Матрицата V*“ представя информацията, която е събрал от астралните си опитности и Висшия си Аз; подобни са и преживяванията на Монро; Бил Купър е работил за правителството и има своята информация; Дан Уинтър е от новото поколение учени, отворени към езотеричното; Сътчин и Алфорд също са учени. Както виждате – вариантите са колоритни. Не забравяйте, че в един момент усещанията имат участие в убежденията. Вярата не винаги трябва да бъде доказвана. Сляпото доверие е близо до глупостта, но тази вяра, която е базирана на години проучвания, не е наивност – тя се трансмутира в нещо, наречено „интуиция“, а понякога и „мъдрост“. И в даден момент последните две излизат на сцената. Нашата интуиция ни подсказва, че този материал е много близо до физическата хронология и перспектива на древната ни история. Нека единствен коректив в проучванията ви бъдат **ващите** усещания и знания.

Друг интересен момент, за който навярно ще ви бъде интересно да узнаете, е колко много известни холивудски супер-продукции, сякаш са черпили директно от материалите на Робърт Морнинг Скай (и имаме предвид всичките му материали, не само настоящия). Коеето, разбира се, е типично, защото всичко в Холивуд е свързано с окултното и контрола над съзнанието.

Няма да се задълбочаваме твърде много в това и отново само ще щрихираме, спирайки се по-подробно само на няколко ярки случая.

На първо място, сценарият на сагата „*Stargate*“ (филмът от 94-а и последвалите суперуспешни сериали „*SG-1*“ и „*Atlantis*“), сякаш е заимстван едно към едно с откритията на Робърт. Ще представлява особен интерес за хората, запознати с тези филми, да прочетат „*Документите Тера*“. Паралелите, приликите, препратките и съвпаденията са твърде много, за да ги отдадем на случайността.

На второ място е една друга, още по-успешна сага – „*Star Wars*“, която излиза през 1977 г. (10 години след написването на „*Документите Тера*“). И макар материалът на Робърт да става публичен много лета след това, в този случай присъства друга връзка. Джордж Лукас е бил много близък (и много повлиян и вдъхновен) с небезизвестния Джоузеф Кембъл, който е изучавал митологиите на народите по целия свят. Включително Кембъл е прекарал много време

сред хопите, на чиито старейшини е била известна историята, описана в книгите на Робърт. Говори се също така, че самият Лукас се е консултирал с племето, за да почерпи идеи за новия си, тогава, проект.

Много интересна е и синхроничността на други три наскоро нашумели проекта с излизането на тази книга в България.

На първо място, това е „*Avatar*“, който описва с картини старата планета Земя (Тиамат), преди да бъде разрушена от междуособните войни на Империята Сириус.

На второ място, това е все повече взимащата връх тенденция да се правят филми за вампири и върколаци, като обикновено тези същества са противопоставени едни на други в сюжета. Такива филми в последните години са: „*Van Helsing*“, „*Underworld*“ (който има множество продължения), както и тийн-истерията „*Twilight*“. Всички изброени продукции пресъздават конфликта между Сириус и бунтовническата, земна фракция на Орион и са част от т. нар. „predictive programming“¹, който по същество представлява фина форма на представяне на дадени идеи и прокарването на определени концепции, които ще бъдат осъществени в социален план в близкото бъдеще. Целта на това е, когато тези промени бъдат наистина въведени на едно реално ниво, публиката вече да е свикнала с въпросните концепции от филмите и книгите и целият процес да бъде по-фамилиарен. Това намалява всяко възможно социално вълнение и предотвратява евентуалните безредици. Така тези събития биват приемани като „естествен ход на нещата“, докато реално – всичко е предвидено много десетилетия преди конкретните събития да се манифестират. Всички тези осъществявания са свързани и с мегаритуалите на тайните общества, но това са други теми.

Друга много интересна синхроничност е „внезапното“ решение да бъде направен римейк на една поредица от 80-те, която винаги е разбунвала духовете сред уфологичните общности. Става дума за сериала „*V*“, който може да бъде открит в българското интернет пространство с превод на роден език, а иначе тече по американския канал ABC и първият сезон свърши току-що (май 2010 г.) – дано има и следващи. За незапознатите – става дума за инвазия на извънземни от влечугоподобен тип, чийто лидер е жена (Кралицата на Орион, за която се говори единствено в материалите на Робърт). Интересно е, че оригиналният автор на идеята за „*V*“ е бил изследовател, който е познавал един офицер, работещ заедно с влечугоподобните в подземната база Дълси, Ню Мексико. Впоследствие той проговаря за ставащото там и изчезва. Този човек е имал връзки в Холивуд и е написал сценарий, който е бил видян и „взет назаем“ без разрешение от един служител на NBC и пренаписан като мини-сериал. Шоуто от 80-те също е базирано на рептилианските хуманоиди, които идват на Земята, под маскировката на добронамерени човекоподобни космически братя, за да донесат Новия ред на „универсалния мир“. В реалността те имат таен план да изразходят ресурсите на планетата Земя и да отвлечат хора, за да се хранят с тях. Планът е предотвратен от човешката съпротива, която отказва да се подчини на извънземните. Удивително е колко неща от новия формат на „*V*“ съвпадат с много от написаното от Робърт (за съжаление – предимно в другите му материали).

---

¹ „Предсказателно“ или „пророческо“ програмиране. Терминът досега не е въвеждан в България, тъй че можете да си изберете този вариант, който ви звучи и пасва по-добре.

Бъдете сигурни, че паралелите между Холивуд и материалите, поместени в тази книга, могат да продължават още дълго. Не това е водещото обаче. Основната нишка е читателят да разбере скритите механизми на случването в този свят на база тайната история на нашата планета. Също така не задълбавайте прекалено много в тази материя, или по-скоро – не оставайте „там“. Това е само една нишка от гоблена. По-важна е духовната перспектива на нещата, която всеки читател трябва да си създаде сам. Настоящият материал остава обаче база за много добри изводи.

9.

Заклучителни думи

Спестили сме доста неща от този увод: първо, защото нямаме необходимото пространство, за да кажем всичко; и второ, защото не искаме да казваме всичко. Без това да е излишен рекламен трик, отново ще припомним, че книгата е различна. Тя е само за специалисти в областта и подходът трябва да е балансиран. Материалът може да изпита търпението на много хора и да предизвика вярванията на още повече. Това по наше мнение обаче винаги е полезно и необходимо, за да разбере човек „къде е“. Прекрасно осъзнаваме тясната аудитория, за която тази информация ще бъде истински полезна. И тъй като качеството винаги трябва да е по-важно от количеството – радваме се, че този материал стигна точно до вас и сме истински щастливи, че можем да ви го осигурим!

А сега... чака ви книга за четене :)

Издателство „Паралелна Реалност“